

га и отвърдѣва връхъ прѣстолътъ. Народътъ покоренъ на законытъ ми, ще върва че не-говийтъ началникъ е умрѣлъ отмъстенъ. Нъ при всичко това, кажими за Бога, кой е онзи старецъ когото царицѫтъ кріе отъ мене сътолкози грижи? Вый ми казахте че Мерона готова да пролѣе кръвътъ на убийцътъ, бы задаржана отъ този старецъ: нъ какво искаше той?

Ероксъ. — Господарю, отслабналійтъ подъ бѣдность този старецъ е бащата на непознатійтъ чуденецъ; той бѣше дошелъ да проси милостъ за сына си.

Полифонтъ. — Милостъ! Ахъ! този старецъ понеже ся кріе отъ мене знайте че той ма издава, и азъ, трѣба една минута по-скоро да изтрѣгна отъ сърдцето му тайната която го води въ тия мѣста. Нѣка го довѣдѫтъ при мене. Този убийцъ уголѣмява непрестанно съмненія та ми. Защо и по коя причинѣ царицѫтъ която прѣди малко бѣрзаше смъртътъ на убийцътъ несмѣе сега да извѣрше праведното това кръвопролитіе? Какво то ся види, тя ся е смилила зарадъ него и радостътъ ѹ ся показва презъ платното на смъртътъ.

Ероксъ. — Що ны трѣба жалостътъ и милостътъ? ѹ?